ŞAKA

Erkek — Harbin sonuna geldik artık!..
Kadın — Zannetmem.. bana yaptıracağın bayramlıklar için aramızda bugünlerde harp patlıyacak gibi...
No 200

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

BİR KAHRAMANIN (!) BAŞINA GELENLER...

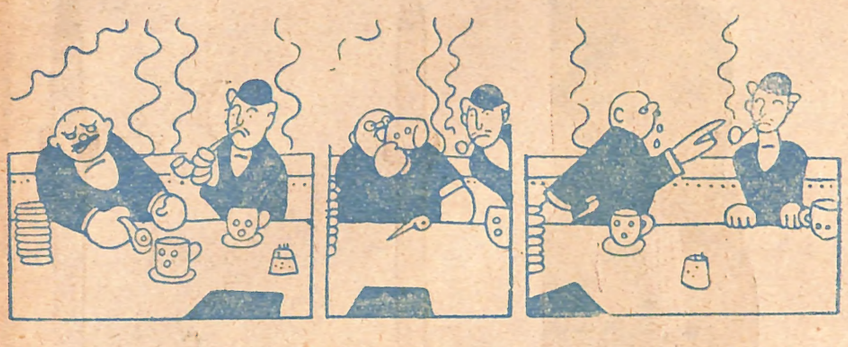

— Azizim, kadınların hepsi benim avucumun içindedir..

— Onları ben, tıpkı bir buzlu bira gibi yudum yudum içerim..

— Şunu iyi bil ki şimdiye kadar hiç bir kadın bana kafa tutamamıştır.

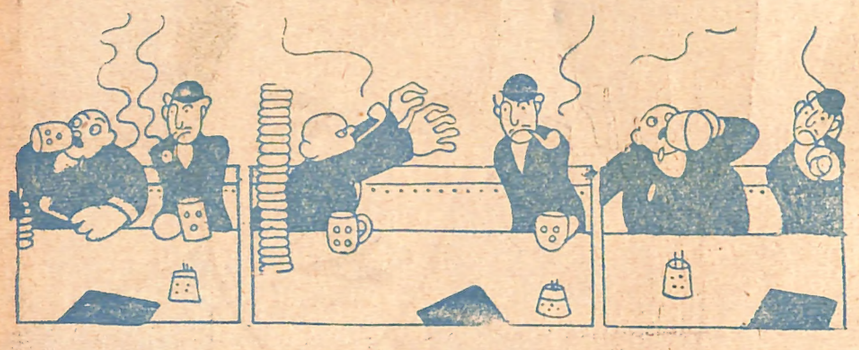

— Bana hiç bir kadın tahakküm edememiştir.

— Çünkü... Ben kadınları evvelâ teshir eder, sonra kendime esir ederim...

— Ondan sonra... rahat.. Gel keyfim gel!...

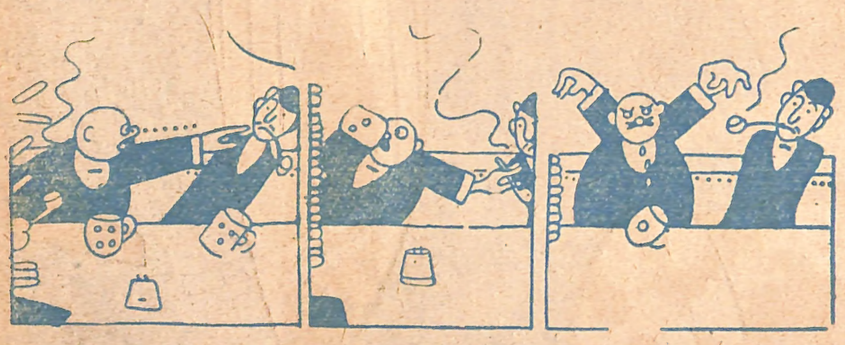

— Sen de kadınlara karşı katiyen nazik davranma... Benim gibi haşin ve hoyrat ol!..

— İcap ederse kır, dök, vur, öldür!..

— İşte azizim, rahat etmek istiyorsan, kadınların başına bir kâbus gibi çökmelisin!..

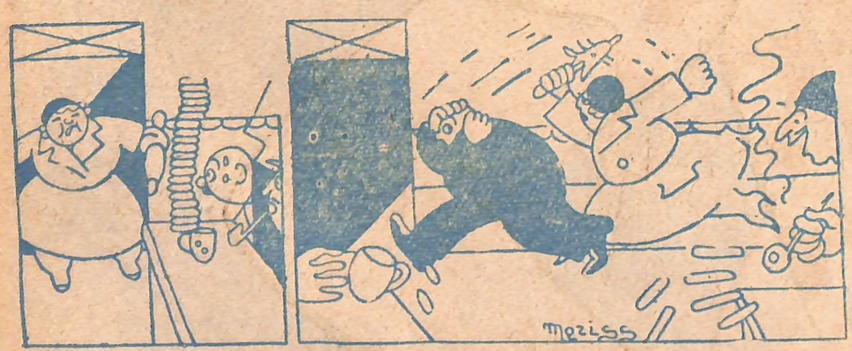

Kadın — Seni mendebur herif seni!.. Bu saatlere kadar meyhane köşelerindesin ha!..

— Haydi düş önüme bakayım.. Kör olasıca seni..

— Haydi bayan güle güle. Allah rahatlık versin!..

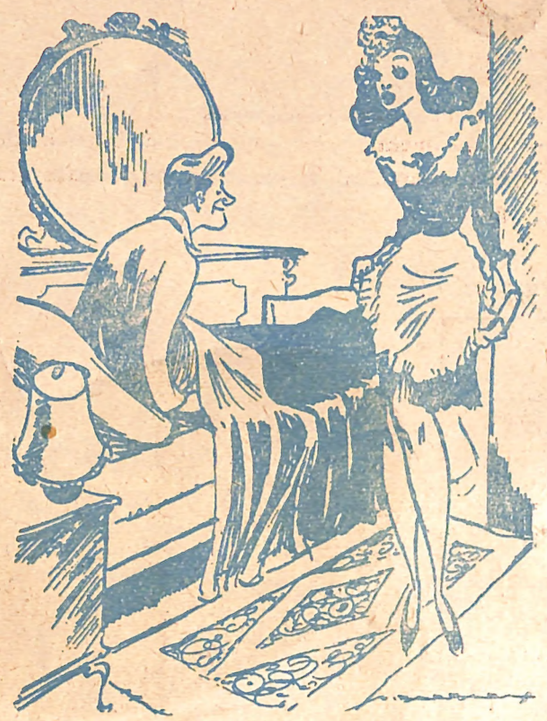

Erkek — Daha dün verdim ya... Daha ne bahşişi istiyorsun..

Hizmetçi— A... pardon, dün sizden mi almıştım, ben arkadaşınızdan aldım zannediyordum..

— Benimle evlenecek kadında her şeyden evvel ciddiyet ve namus ararım!..

— Benimle evlenemiyeceğinizi açıktan açığa söylemekten korkuyorsunuz galiba!..

Sene: 4, Cilt: 8, No. 200

Şaka

Her hafta Salı günleri
çıkar Edebî Mizah Gazetesi

Sahibi:

A. CEMAL ERKSAN

İdarehane:

İstanbul: Ankara Caddesinde No. 71
İkinci kat, hususî daire

Telefon: 21649 ● Posta kutusu: 361
Telgraf: İstanbul Şaka.

Salı — 29 Ağustos 1944

Fiyatı: 15 Kuruş

Abone şartları:

Türkiye için seneliği 750, altı aylığı 375, üç aylığı 190 kuruştur. Yabancı memleketler için seneliği 12, altı aylığı 6 liradır.

ŞAKADAN FELSEFELER

● Gençlikte sevmek için yaşarız, yaşlandıkça yaşamak için severiz.

● Kısknadırma en büyük rolünü aşkta gösterir. Kendinizi sevdirmek için yapacağımız son teşebbüs muhakkak kıskandırma olmalıdır.

● Kadın, « seviyorum! » dedi mi üstüne düşmeyiniz. Biliniz ki bir başkasını çılgınca sevmeğe başlamış-

● Kadının getireceği saadet ne kadar kıymetli ise. ondan gelebilecek felâket de o derece müthiştir.

● Sevilmek isteyen uysal olmayı bilmelidir.

● Kalp, saat gibidir, dostlar kurmayı unuturlarsa işlemez.

● İnsan serveti gibi, sevgisini de başkalarından saklamalıdır.

30 AĞUSTOS ZAFERİNİN BUGÜNE YADİGÂRI:

«Hazır ol cenge eğer ister isen sulhü salâh»

— Ne o yahu... O kadar fazla bakma, orucun sakatlanacak!..
— Oruç değil birader amma, az daha ben sakatlanıyordum..

HAFTANIN ŞAKASI

JÜBİLE

ŞEHİR tiyatrosu, önümüzdeki mevsim için, bu haftadan itibaren hazırlanmağa balamış.

Bu sene de her yıl olduğu gibi vişne çürüğü kadife perdeyi yine Şekspirin ruhu açacak ve ondan sonra piyesler başlayacaktır. Biliyorsunuz ki İstanbulun tek eğlencesi de galiba tiyatrodur.

Çünkü o başlar başlamaz, dedikodulu tenkitler, satırlarından ateş fışkıran münakaşa makaleleri de kendini gösterir ve tiyatroya giden, gitmeyen bütün millet de karşılıklı eğlenmeğe başlar. Nihayet mahkemeler, avukatlar, şahitler hattâ hapis kararları... Tiyatronun perdesi kapanır fakat dedikodu faslı kapanmaz.

Hele genç tiyatro dâhileri yerli piyesler yazmışlarsa tiyatro dedikoduları, harp haberlerini bile gölgede bırakır... Ve mutlaka sahnede başlayan piyes, mahkemede biter.

Öteki taraftan tiyatro idaresi de, her yıl bir evlâdını sünnet ettiren, yahut bir oğlunun mürüvvetini gören mes'ut babalar gibi, her sene bir artistin — sanat yaşının bir çeyrek asra basması dolayısiyle — jübilesini yapar... Velhasıl bizde tiyatro hakikaten eğlenceli bir sahadır...

Fakat acaba bu sene çeyrek asırlık jübile sırası kimin?.

Bu çeyrek namzetlerinden birine geçen gün:

— Haydi hazırlan bakalım jübileye... Bu yıl sıra sende...

Diyecek oldum. Küplere bindi. Gözleri döndü. Cevap verdi:

— Çenen tutulsun!.. Sana ne fenalık ettim?.

— Neden?.

— Büyük aktör Fehim, jübilesinden pek az sonra dünyaya veda etti. Emin Beliğ jübilesinden hemen sonra gitti. Hazım en son jübilesi yapılan artisttir. Ve o geceden sonra iflâh olamadı. Göçtü.

Daha sayayım mı?. Asım Babayı uzun seneler ve büyük sefaleti öldüremedi. Nihayet adamcağıza bir jübile yaptılar. İkinci ay, sefaletin yere vuramadığı insanı tek jübile yıktı. Asım baba jübilesinin kırk ikinci günü gitti.

Şom ağızlı!.. Sana ne fenalık ettim ki bana jübile yapmağa kalkıyorsun?. Öyle şeyler yorma üstüme!.

●

BİR MASRAF DEFTERİ

Bir muharririn masraf defterinden aynen alınmıştır:

Bu hafta yazılan yazıların bedeli:
5 lira bir edebî hikâye
5 lira bir fikir makalesi
2,5 lira bir fıkra
Yekûn 12 lira elli kuruş.
Bu haftaki fevkalâde masraf.

Kunduranın tabanına baştan başa vurulan pençe: 12 lira elli kuruş!.

Bir de edebiyat para etmez derler. 1 edebî hikâye + 1 fikir makalesi + 1 fıkra = bir kundura pençesi!..

İşte dünyanın en garip problemi. Zannederim Ayinştayn bile bu meseleyi halledemez...

●

PASTÖRİZE

Mevsimin son banyoları. Birkaç arkadaş bir plâjda denize girdikten sonra şu büfemsi kulübelerden birine yaklaştık. Beyaz levhada süt kelimesi gözümüze ilişmişti. İçimizden biri bir bardak süt getirtti. Öteki de bir bardak ayran... Süt içen kaç para vereceğini sordu, şu cevabı aldı:

— 50 kuruş!..

— Bir bardak süt?..

— Evet amma efendim siz öyle âdi süt içmediniz. Bugüne bugün pastörize süt içtiniz efendim!.

Arkadaşımız: «Vay canına... ne içmişim ben meğerse!..» diye söylenerek parayı verdi.

Ayran içen kaç para vereceğini sordu. Ona da:

— Sizinki 40 kuruş!.. dediler.

— Bir ayran?.. O da mı pastörize?

— Evet efendim... Bizde öyle âdi ayranlardan bulunmaz!..

Meğer bizim o eski alaturka, babacan ayranlara neler olmuş?.. Başlarına neler gelmiş ayrancıklarım?.. Ne kadar da züppeleşmişler!. Bakın hele pastörize de olmuş hasba.. sevsinler...

Sonra onu eski alaturka ayrancılarda olduğu gibi bembeyaz mermer küplerden beyaz kepçelerle çıkarmıyorlar da, en âlâ markalı buz dolaplarından çıkarıyorlar, ve bu züppe ayranı şort pantolonlu genç kadınlar çifte sazla çekerek içiyorlar... Hey gidi bobstil ayranı hey!..

Ayran ve süt içen arkadaşların macerasını gören üçüncü dost büfedeki adama rica etti:

— Lütfen bir su... Fakat aman pastörize olmasın... Zira ben pastörize olmayan suya alışkınım da!».

Pastörize!.. Hava parasının öteki ve küçük ismi galiba!..

Şakacı

ORHAN URAL
Karikatür Albümü

Sanatkâr arkadaşımız Orhan Ural'ın birbirinden güzel karikatürleriyle dolu olan bu albümün mevcudü pek az kalmıştır. Okuyucularımıza bu güzel eseri haraetle tavsiye ederiz.

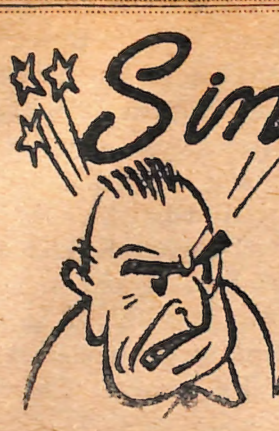

Sinirime Dokunur!

Yazan:

Necdet Rüştü Efe

İKİNCİ KISIM

Bence yutulmaz kolay
Bayana benziyen Bay,
Dostun bastığı kalay,
Aslana ayrılan pay,
Dönek, yalancı, kanay,
Kanapede bozuk yay,
Kokteyl partisi ve çay,
Topal merkep, sıska tay,
Alarm gecesinde ay
Yazsam da zor okunur,
Sinirime dokunur!..

★

Kulunç kırar gibi dans,
Dalkavukda reverans,
Meteliksiz ekselâns,
Uyku veren konferans,
(Tâtil) yerine (Vakans),
Harp habercisi ajans,
Ödenilmiyen avans,
Hacı yağından esans,
Bendeki bu kötü şans
Yazsam da zor okunur,
Sinirime dokunur!..

★

Sözü uzattık amma,
Hazır geldi aklıma,
Yazayım: Berlin, Roma,
Sevda, tabanca, kama,
Çok deliğe az yama,
Merkep etinden kıyma,
Kırk liraya pijama,
Bir çok yerli Fantoma,
Aşk yuvası sinema,
Yazsam da zor okunur,
Sinirime dokunur!..

★

Bana hak verir herkes,
Çekilmez böyle teres:
Konuşup der: Kekeres?
Fazla paralı nekes,
Çürük diş, kokan nefes,
Sayfiye olan kümes,
Arabın giydiği fes,
Operette çatlak ses,
Karı üstüne metres
Yazsam da zor okunur,
Sinirime dokunur!..

★

Kim istiyor acaba
Bir çocuğa dört baba,
Harpte kömürsüz soba,
Üç yüz liraya aba,
Çok yemek yiyen duba,
Müptezel olan rumba,
Maskeli, sönük lâmba,
Erken yatağa cumba,
Gece alarm, top, bomba
Yazsam da zor okunur,
Sinirime dokunur!..

★

Karpuz kabuklu plâj,
Gıdıklar gibi masaj,
Evden uzakta garaj,
Çarşı halinde pasaj,
Sık sık yapılan kürtaj,
Moda kelime: Mesaj,
Çöken ev, uçan baraj,
Müshil, tenkiye, lâvaj,
Sinyal, Parad ve İmaj
Geçinmek için şantaj,
Yazsam da zor okunur,
Sinirime dokunur!..

★

Necdet Rüştü EFE

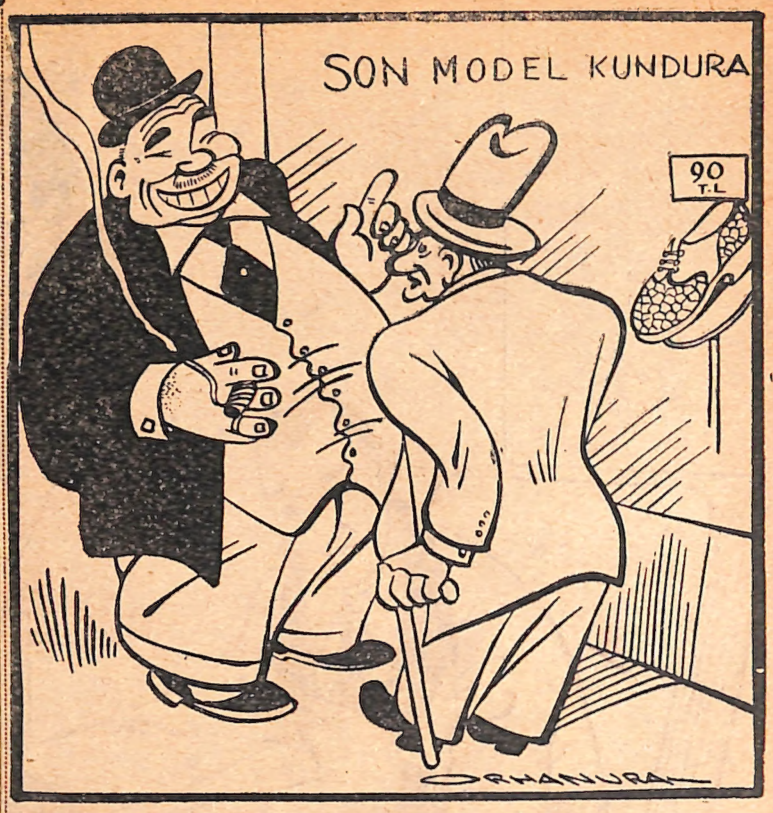

YILAN DERİSİ ERKEK AYAKKABILARI MODA OLDU..
— Gazetelerden —

— Nasıl şu doksan liralık yılan derisi ayakkabıyı alayım mı, yaraşır mı dersin?..

— Aman bayım, ne diyorsun, sana bundan çok yakışan bir şey olur mu?..

— Çok güzel bir gömlektir, sizin için 45 liraya olur..

— Peki, sarın öyleyse.. bayramlık elbise yaptırmaktan vazgeçtim, hava müsaade ederse bu bayram bununla gezerim.

BAHÇE

Pek yakında çıkacağını ilân ettiğimiz kıymetli üstad Necdet Rüştü EFE'nin bu eseri pek nefis bir şekilde satışa çıkarılmıştır. Şairin en güzel şiirlerini bir arada toplayan bu eserini okuyucularımıza hararetle tavsiye ederiz. Bu eserden yüz tanesi şairin imzasını taşımaktadır. Bu imzalı ve ithaflı nüshalarla kütüphanelerini süslemek isteyenler idarehanemize müracaat ederek bu hususî tabılardan 100 kuruş mukabilinde satın alabilirler.

Kadın — Neden radyoyu fazla açıyorsun..
Erkek — Ne yapayım karıcığım.. malûm ya ay başı... büdçemizi müzakere edeceğiz!..

PLÂJDA BİR KONUŞMA...

HAFTANIN DEDİKODULARI

— Anlat bakalım bu hafta ne var ne yok?

— Neler yok ki...

— Yokları bırak da vardan haber ver..

— Olanları saymak kolay bayım, iş yoktan haber vermektedir.

— Al öyle ise: insaf yok, rahat yok, huzur yok, ışık yok...

— Kızma... Dinle. Gazeteciler bu hafta Paşabahçedeki fabrikayı gezdiler.

— Cam fabrikasını mı?

— Hayır canım, orada ne yapacaklar? İspirto ve rakı fabrikasını... Fabrika gezilip dolaşıldıktan sonra hazırlanan çilingir sofrasına kuruldular...

— Ha... Ziyaretin en enteresan tarafı...

— Ne sandın ya... Ondan sonra, gruba karşı merhum Ahmet Rasimin ve Mahmut Sadıkın ruhuna kadeh kaldırarak ziyafete, şey ziyarete diyecektim, son verdiler...

— Âlâ, mükemmel... Daha ne var, ne yok?

— Hani Amerikada bir efkârı umumiye cemiyeti var ya.. Bir iş olacak mı olmıyacak mı diye anket yapıyor... Ben de öyle bir anket yaptım.

— Ne hakkında?

— Işıkları hangi saatte karartmalı diye... Beyoğlunda bakkal Bay Bodos ışık karartmanın külliyen aleyhinde... Kılefteci Çeşme meydanlı İbo ise ışıklar hiç yakılmamalı diyor... Altındiş Ziya da ayni fikirde. Dokuz bobstile sordum, hepsi ışıklar sabahtan itibaren söndürülmeli ve sinemalarda perde araları kaldırılmalı diyorlar...

— Sinemalarda perde arası yok ki.

— Yani matineden matineye film durmadan devam etsin diyorlar.. Buna mukabil kırk dört bahçeli gazino sahibi ışıkların gece saat beşte karartılması fikrinde, bu şartlar dahilinde bizim anket iflâs etti, bir neticeye varamadım.

— Peki, daha ne var ne yok?

— Şey... Adalet yerini buldu. Ondan haberin var tabiî?

— Yooo ?. Türedi davası mı?

— Hayır canım, Almanyadaki Türk san'atkârı Bayan Adalet memlekete döndü..

— Anladım. Başka?

— Bir kadın sevdiği adamı çifte ile öldürmüş...

— Kabahat sevdiğinde?

— Neden?

— Kadının tırnaklarını sökmesi lâzımdı..

— Bir de. Avrupada mikropları hapseden yağ keşfedildi..

— O bir şey mi birader ? Bizde öyle mikroplar var ki, yağları hapsediyor.. Sen şu memurların görecekleri aynî yardımdan bahset..

— Aynî yardımdan mı? Yapıldı bile...

— Ne zaman yahu?

— Senin dünyadan haberin yok, sen de galiba başkaları gibi sandın. Malûm ya, herkes aynî yardımı aynen yapılacak yardım, yani erzak yardımı sanıyor..

— Böyle değil mi?

— Değil tabiî. Ayn kelimesi göz demektir de ayni zamanda. Aynî yardımdan maksat memurlara göz vasıtasile yapılaçak yardımdır. Meselâ dükkân camekânlarındaki öteberiyi göstermek gibi...

— ?!..

— Arkası 9 uncu sahifede —

— Bu sene sinemalarda localar kaldırılacakmış!..
— Eyvah.. Sonbaharı da plâjlarda mı geçireceğiz!..

Karanlık Gecelerde:

BİR İFTAR DAVETİ...

Yazan: Cemil Cahit CEM

Davet haberini, perşembe günü verdiler. Sevinmedim dersem yalan söylemiş olurum. Bir kere Abdi, gırtlağ na düşkün bir adamdır. Karısı da hakeza!. Sonra da kaynanası, öyle bir mutfak üstadıdır ki pişirdiklerini, hakikaten parmakları yercesine yememek mümkün değildir.

Kendi kendime düşündüm : «Bunlar, ağızlarının tadını bilir insanlar.. Kimbilir neler hazırlamışlardır. Zaten davet de ramazanın ilk günü akşamına.. O gün bir oruç tutarsın!» dedim.

Zafiyetten ötürü doktor menettiği için nicedir oruç tutmuyordum. Bütün bir gün aç kalmak ne demektir, unutmuş gibiydim. Doğrusu o gün, bir bütün gün devam eden açlığa epeydir alışmamış, midemin bana neler çektirdiğini anlatsam hüngür hüngür ağlarsınız.

Zaman oldu, bayılacak gibi oldum, zaman oldu başım döndü, fakat nihayet akşamı da buldum. Eve erken gittim. Fakat ben hazırlanıncıya kadar iftar vakti de gelmiş çatmış bile... Çaresiz, bir zeytin ve bir lokma ekmekle orucu bozarken, bir yandan da harıl harıl hazırlandık.. Bir de sokağa çıkayım ki ne göreyim? Ortalık zifiri karanlık değil mi? Demek ki vakit hayli ilerlemiş... Onlar, sofraya oturalı çok olmuştur. Acaba gitmekten vazgeçsem mi?

Fakat dedim ya.. Bütün bir günün orucu, bana çektirmediğini bırakmamıştı. Gece yarısı bile olsa, şu iftar sofrasını kaçırmak niyetinde değildim. Yola koyuldum ama, ne biçim koyuluş!. El yordamile bizim tarafın bozuk sokaklarında yürümek ne demektir, onu biz biliriz...

Evden şöyle elli adım kadar uzaklaşınca, aklıma kara kara düşünceler de dolmadı değil. Bu zifiri karanlıkta ya önüme biri çıkıverirse... demeğe kalmadı. Birdenbire on adım kadar ilerimde, bizim sokağın köşesinde izbandut gibi bir gölge sezmiyeyim mi?

Aman Allah!. Nedir o öyle, köşe başına sinmiş de sanki beni bekliyormuş gibi?..

İhtiyatla sokağın ortasını boyladım. Köşeyi buldum. Baktım ki karaltı yok olmuş..

Nasıl yok olur? Şimdi orada değil miydi?

Birkaç adım daha atınca, gölge bu sefer de sağımda belirdi. Uzaktan uzaktan beni kollar gibi bir hali var.. Aksi gibi de kimsecikler yok ki yüreğime kuvvet gelsin...

Hem yürüyor, hem de içimden kuruyorum: Geri dönüp eve gitmek daha hayırlı olacak! Birden, gözlerimin önünde Abdilerde beni bekliyen sofra canlanıyor. Sonra bütün

— Aylardan sonra nihayet kiralık bir oda buldum!..
— Peki amma, tebrike gelen dostlarınızı nerede ağırlayacaksınız?..

Biletçi — Bayan, şöyle biraz öne yürüyün de arabının arkası ferahlasın!..

gün çektiklerim.. Hayır!. Taş çatlasa gideceğim..

Apansızın arkamda birtakım ayak sesleri peyda oldu. Çabucak gerisin geriye dönüp baktım: Yine o! Yine o koskoca herif!.

Biraz dikkat edince, elinde bir şey parladığını sezer gibi oldum. Uzun bir şey... Kama mı acaba?

Korkak olmadığımı sanırdım. Fakat insanın arkasında, koskoca bir adam gelir ve bu adamın elinde de bir kama bulunursa, sen istediğin kadar cesaretten bahset.. Kaldı ki üstümde bir toplu iğne bile yok.

Hızlanmıya gayret ediyorum ama ben hızlandıkça o da süratleniyor gibi.. Abdilere de daha bir hayli yol var.

Bu ne garip işti canım? Karartma geceleri sokaklar bu kadar tenha mı oluyordu? Çıkmışlığım yok da bilemiyorum.

Bir köşeye gelmiştim. Bu sokağı geçince bir sokak daha geçilecek, ondan sonra Abdilerin sokağındayım..

Lâkin, arkamdaki ayak sesleri gittikçe yaklaşıyor.

Hızla köşeyi döndüm.. Koşarcasına gidiyorum. Ayak sesi biraz uzakta kaldı ama sadece biraz.. Hemen yine ense köküme yapışır gibi yakınladı..

Sokak bitti. İkinci sokak !.. O da bitti. Abdilerin sokağı...

Tam kapının önünde durduğum ve zili çalmak için elimi uzattığım sırada birden kuvvetli bir kol elimi tutmaz mı?

Fakat bağırmama vakit bırakmadı:

— Hiç çalmayın, dedi. Bende anahtar var. Sofrada sizi beklerlerken bıraktım..

Afallamış yüzüne bakıyordum.

— Gelmediğinizi görünce unuttunuz sandılardı, beni gönderdiler... dedi. Sizi sokakta görünce yola çıktığınızı anladım.

Bir nefeste söylenmişim:

— Demek siz oydunuz.. Neye haber vermediniz birader?

— Tazı gibi koşuyorsunuz kardeşim.. Yetişmeğe imkân kalmadı ki...

Sonra kendini takdim etti:

— Bendeniz Murat !. Abdi Beyin kayınbiraderiyim!..

Tamamen kesilmiş olan iştahımın tekrar yerine geldiğini, ancak sofra başında anladım.

Cemil Cahit CEM

MANZUM ROMAN

— 23 —

Yazan: Necdet Rüştü EFE

Bir dakika sustular.. Kız dedi:
— Bir iş verin,
Çalışmaya başlayım; vazifemi gösterin!..
Mümine yalan attı:
— Şimdi ölü sezondur;
Yakında başlıyacak işlerimiz, hele dur!..
O zaman bir dakika gözünü açamazsın,
Çalışmaktan bunalır, dışarı kaçamazsın'..
Bu aylarda etmeli fırsattan istifade,
Avans alıp gezmeli, eğlenmeliyiz sade!..
— Avans nedir?..
— Paradır aylığına mahsuben!..
Akşam, bir saat önce, buradan çıkarım ben,
Altı matinesine giderim sinemaya,
Beyoğlunda biterim her akşam dolaşmaya:
Herkes temiz ve şıktır; pırıl pırıl vitrinler,
Biraz gözüm nurlanır, biraz içim serinler!..
Bundan sonra çıkarız seninle akşamları;
Caddede bir gezinti dağıtıyor gamları!..
Sâf kız:
— Olur!.. Demşiti.. Mümine sevindi pek:
Beraber gezecekler: iş yoluna girecek..

Kapıda görünmüştü tam o zaman Dilâver,
Dedi:
— Yemek yiyelim acıktınızsa eğer!..
Hep beraber çıktılar: Otomobil.. Beyoğlu..
Toy Nevin süzüyordu sevinçle sağı, solu:
Bakıyor sanıyordu herkes otomobile..
Araba ile gitmek hattâ yemeğe bile
Ne kadar zevkli şeydi.. kendini zengin saydı;
Çünkü bu otomobil hususî arabaydı.
Müzikli bir restöran.. çiçek dolu bir masa..
Nevin şaştı: gördüğü bâri rüya olmasa!..
Garsonlar eğildiler:
— Emredin, Beyefendi!...
Müzik, debdebe, ışık kızın ruhunu yendi,
Dedi:
— Ne güzel bu yer!.. Şık ve süslü ne kadar!..
Dilâver gülümsedi:
— Daha güzelleri var,
Onlara da gideriz, dolaşırız sırayla!..
— Fakat böyle yerlerden çıkılmaz az parayla?..
Herif galan bulundu:
— Hayır.. ehemmiyetsiz..
İsterseniz buraya akşamları geliriz: .....
Pek zevkli olur!..
— Annem meraktan ölür mutlak!..
— Canım.. her zaman değil; arada bir kaçamak!..

Toy Nevin bu teklife «olur..» der gibi baktı,
Herifin gözlerinde sevinç şimşeği çaktı,
İçki içirebilir akşam yemeklerinde,
Ve muvaffak olurdu belki dileklerinde.
İçki.. evet; bir kadeh dünyada neler yapmaz.
Başı dönünce biter inatçı kadında naz.
İçki., genç kadınları uysal eden tılsım..
İçki.. aslında düşman; görünüşte dost, hısım..
İçki., tecrübesize pençe atan görenek..
İçki.. bir istikbali mezara gömen kürek..
İçki., mahkemelerin mevzuu bugün, yarın..
İçki.. açık kapısı karanlık zindanların..
İçki., bıçak saplayan öfkeli. uğursuz el..
İçki.. kasalar kıran akılsız, şuursuz el..
İçki.. hastahaenye davet eden iskelet..
İçki.. ailelerin omuzuna çöken mihnet..
İçki.. melek üzümden çıkarılan şeytan su..
İçki.. namusa tuzak; içki.. ahlâka pusu..

Bu iblis iksirinden medet umdu Dilâver,
Su ister gibi dedi: .....
— Garson!. Bize şarap ver!..
Sonra genç kıza döndü:
— Şarap keder dağıtır,
Hem bize neşe verir, hem sıhhat kaynağıdır;
Birer kadeh içelim!...
Nevin olmadı razı,
Dilâver'i şaşırttı bu doğru itirazı:
— Yemek yemeğe geldik; içki içmeğe değil!..
— Kızım!.. Rakı, şarabın iştah açtığını bil:
Bütün frenkler içer, hattâ yemekten önce,
İçki insanlar için hem ilâç, hem eğlence!..
Haydi; kaldır kadehi!..
Nevin şarabı yuttu,
Sonra, bir kadeh daha.. kendisini unuttu:
Kızardı yanakları.. kahkahalar atıyor,.
Gülüyor, güldürüyor.. masallar anlatıyor..
Genç kız elini vurdu bir aralık duvara,
Kadife derisinde oldu küçük bir yara.
Kurt atıldı:
— Çocuklar yere düşerse eğer
Derler: «Öpeyim! geçsin..» Şu minik elini ver.
Yaranı geçireyim!..
Kız, elini uzattı,
Bütün ihtirasile, kurt pençesini attı:
Aldı avuçlarına.. başladı okşamaya,
Sonra, yer gibi, öptü.. kokladı doya doya..
Buse kalbine aktı, su gibi, ılık ılık..
Yüreğinde duymuştu Nevin de bir baygınlık..
— Daha var —

PLÂJDA BİR KONUŞMA

— 6 ıncı sahifeden —

— Ne susuyorsun?

— Şey... Başka ne haber var diye soracaktım...

— Haber çok. Biliyorsun, ihtikârcılar için idam kanunu kabul edildi.

— Evet, iş birkaç muhtekirin idamına kaldı.

— Sonra Devlet Konservatuvarı İzmir fuarında temsiller verecek..

— Ne temsil edecekler dersin?

— Bilmem ama meselâ «Kan ve Ölüm» yahut «Sulh ve Saadet» veya «Namus ve Ticaret» tarzında bir şeyler temsil etseler hiç fena olmıyacak...

— Ya... Öyle mi? Aman bir bilet alıp ben de fuara gideyim..

— Zahmet etme, gidemezsin..

— O neden?

— Biletler karaborsada da ondan...

— Müteessir oldum. Gudbay..

— Bay bay... Hoşça kal..

Geveze

★★ Büyük Aşk ve İhtiras Romanı ★★ Yazan: Hikmet Feridun ES ★★

— 14 —

O günden sonra haftada bir iki kere, lâkin muntazam bir sıra ile kâh Macit Pamukel, kâh Vamık Vanda İstanbula iniyorlardı. İki erkek Rezzanla yalnız kaldıkları zaman hakikaten ürkütücü ve çılgın tavırlar alıyorlardı.

Son zamanlarda Vamık Vanda «Erikli yaylâ» adında bir roman hazırlamağa başlamıştı. Kendini biraz daha fazla içkiye vermişti.

Yalnız kaldıkları günlerde Vamık Vanda Rezzana Erikli yaylânın mevzuunu anlatırken genç kadın ondan hem korkuyor, hem de tatlı tatlı ürperiyordu.

«Erikli yaylâ» da, topu topu bir gecelik kadınlık hayatından sonra gönlünün kapılarını kilitlemeğe mecbur olan bir genç kadının meraklı hayatı anlatılıyordu.

Lâkin son zamanlarda Vamık Vanda biraz esrarengiz bir hayat geçirmeğe de başlamıştı. Meselâ gün ortasında birdenbire otelden kayboluyordu. Saatlerce ortalıkta görünmüyordu.

Nihayet akşam üstü yorgun, hattâ gözlerinin altları çürümüş olduğu halde dönüyordu..

Vamık Vandanın hayatının bu gizli tarafı hakikaten meraklı bir şeydi. Ne yapıyordu?. Nereye kayboluyordu?. Ve saatlerce nerelerde, gözlerinin altları mor mor, halka halka çürüyinceye kadar böyle yoruluyordu.

Macit Pamukelin İstanbula indiği bir gün Vamık Vanda hayatındaki bu sırrı Rezzana şöyle anlattı:

— «Erikli yaylâ» romanını ay sonuna kadar bitirmeliyim. Halbuki burada otelde, çalışamıyorum. Bunun için ne yaptım biliyor musun?.. «Erikli yaylâ»nın tam arkasında, «rüzgârlı vâdi» denilen bir yerde, bir dağ kulübesi buldum. Burayı düzelttirdim. Şaşılacak derecede şairane bir yer oldu. Görmek istemez misin?. Erikli yaylâyı biliyorsun ama onun arkasındaki «rüzgârlı vadi»yi görmemişsindir sanırım.

— Hayır görmedim!..

— Baktığı zaman insanın nefesini kesecek kadar güzel bir yer... Gel de gör...

Böyle işlerde hiç becerikli olmadığı halde o gün Vamık Vanda köylülerden iki katır da buldu.

Ve bunların sırtında evvelâ Erikli yaylaya, oradan da rüzgârlı vadiye indiler.

Katırlar sırttan süzülürken aşağıda, ayaklarının dibinde odun kütüklerinden yapılmış ve tepeden ancak damı görünen küçük kulübeyi işaret ederek Vamık:

— Bak... dedi, harikulâde değil mi?..

Rezzan hakikaten bir rüyanın içine giriyormuş gibi idi:

— Nasıl buldun burayı?.. Nasıl keşfettin?.. Kristof Kolomb bile bu kadar mühim bir keşif yapamamıştır...

Vamık Vanda:

— Bu keşfi bana yaptıran nedir biliyor musun?. Roman!.

Oradaki bir gecelik kadın!.. Bunu düşünüyorum, mütemadiyen düşünüyorum Rezzan... Bak sana Romana ilâve ettiğim yeni bir pasajı anlatayım...

Vamık Vanda romanda yüzünün en küçük çizgisine kadar tarif ettiği Rezzana, yeni bulduğu ve eserine ilâve ettiği sahnelerde ne çılgınlıklar yaptırmıyordu. Vamık romandaki kadından bahseder gibi baştan başa Rezzanı anlatıyordu.

Genç kadın onu adeta hayretle dinliyor ve içinden:

— Beni ne kadar iyi, ne kadar derin tanıyor... Sanki avucunun içinde gibiyim... Kalbim onun parmakları arasında çarpsa ne hissettiğime bu derece iyi bilemezdi. Harikulâde bir adam!.. diyordu.

Ve düşünüyordu ki o 18 yaşında tahayyül ettiği hattâ taptığı insanın ta kendisidir. 18 yaşının erkeğidir... Genç kızlığının ilk gecelerinde âdeta gözleri ile içercesine kitaplarını okuduğu bu adam onu hiç bir hayal yıkımına uğratmış değildir.

Katırlar «Rüzgârlı vadi»ye doğru iniyor... Kayalıkları eritecek kadar sıcak yaz günleri artık arkalarında kalmıştır. «Rüzgârlı Vadi» de yalnız ilkbahar, hattâ serin bir ilkbahar vardır.

Yamaçlarda rüzgârlar vınlayor...

Nihayet işte kulübenin önü!..

Vamık Vanda hayvandan inip, Rezzanın katırının dizginlerini tutuyor. Onun inmesine yardım ediyor.

. . . . . .

Kulübenin içine girdikleri zaman Rezzan bir hayret çığlığı salıvermekten kendini alamadı. Burası hakikaten pek başka ve acaip bir şekilde döşenmişti. Kenarda kaba kütüklerden yapılmış bir masa vardı. Bunun önüne oturulunca yandaki camdan bütün bir rüzgârlı vadi ve daha ilerideki Erikli yayla olduğu gibi ayaklarınızın altına seriliyordu.

Rezzan:

— Fevkalâde... Bir rüya kadar güzel!.. diyordu.

Yanda bir ayı postunun kapadığı bir ot minder görünüyor..

Genç kadın sordu:

— Işıkları karartmanın çok faydasını görüyoruz.

— Tehlikenin önüne geçtiği için mi?..

— Evet.. akşam sekizden sonra bakkalın, kasabın önünden ellerimi kollarımı sallaya sallaya geçiyorum..

— Fakat bunları nereden buldunuz?..

Vamık Vanda gülümsedi:

— Daha da bulduğum neler var... Diyerek köşedeki tahta dolabı açtı. Bir şişe ile iki kadeh çıkardı. Gülümseyerek ilâve etti:

— Kadehlerin iki oluşuna şaştın değil mi?.. Fakat bir gün buraya bana misafir geleceğini düşünmüştüm de!..

Bu söz bir buz parçası gibi sanki Rezzanın çıplak ensesinden ve belkemiğinin üstünden süzüldü. Ürperdi. Hakikaten vaziyetleri biraz çılgınca idi. Lâkin Rezzan bu güzel çılgınlığı sevmeğe başlıyordu. Zaten delilik bu yanındaki adamda güzelleşiyordu.

Vamık Vanda Rezzanı tahta masanın önüne oturttu. Sonra şişedeki kiraz liköründen iki kedehe boşalttı. Ve birisini genç kadına verdi.

Vadiden gelen rüzgârlar odundan ktlübenin duvarlarında, pencerelerinde ıslıklar çalıyordu.

Vamık Vanda Rezzanın biraz evvel: «Bunları nereden buldunuz!» diye sorduğu eşya hakkında izahat verdi:

— Efendim, ilerideki büyük çiftliğin sahibi dostumdur. Zaten bu arazi de onunmuş... Gayet zengin bir genç adam.. Bu eşyayı oradan getirttim... Otelde çalışamadığımı söylediğim zaman bana bu kulübeyi o tavsiye etmişti... Rahat otursana Rezzan... Bir kiraz likörü daha!

İkinci likörü genç kadına uzattı. Ve tabakasını önünde açtı.

Geniş pencere Rezzanın pek hoşuna gitmişti:

— İnsan buradan bir masal dekoruna bakıyor sanki... Ne güzel!.

Diyerek sigarasını yaktı..

Masanın üstünde Vamık Vandanın müsveddeleri duruyor...

Genç kadın iğildi. Müsveddelerin son kâğıdının son cümlelerini şöylece okudu.

«Fırtınalı gündü. Erikli yaylanın ucundaki kulübede yapayalnızdılar. Dışarıda rüzgârlar esiyordu. Erkek eğildi. Genç kadını heyecandan yanan ve ihtirastan titreyen dudaklarla öptü..»

Rezzan buraya gelince dudaklarına ateş değmiş gibi âdeta silkindi. Gözlerini romanın müsveddelerinden başka tarafa çevirdi. Bu hareketi o kadar âni yapmıştı ki romancı sordu:

— Ne oldun Rezzan?. Niçin okumuyorsun?.. Devam etsene...

Rezzan şiddetle itiraz etti:

— Hayır. hayır. okumak istemem!..

Vamık Vanda sokularak ve kolunu arkadan onun beline dolayarak,

— Devamı karşıki sahifede —

yüzünü saçlarına değecek kadar Rezzanın yüzüne yaklaştırarak hayretle sordu:

— Neden amma?..

Rezzan gözlerini kaldırdı. Vamık Vandanın yüzünün kendisine bu derece — değecek kadar — yakın olduğunu tahmin edememişti. O kadar gözgöze geldiler ki Rezzan bakışlarını ona doğru kaldırdığına pek pişman oldu. Sigaranın külünü silkmek bahanesile Vamıktan açıldı:

— Hayır... Romanı böyle parçak purçak okumak istemem. Bitince okuyacağm..

— Amma bu pasajı ben beğenirim.. Oku....

— Hayır, zevkimi kaçırma Vamık... Böyle ortasından, başından kitap okumağı hiç sevmem!..

Bu dağ başındaki rüzgârların pencere pervazlarında ıslıklar çaldığı şu kulübede, şu kütüklerden yapılmış masanın başında yapayalnız bulunduğu bu garip ve tehlikeli adamın yanında, şu ihtiraslı bir aşk masalını andıran romanın satırları âdeta birer alevmiş gibi kendisini yakıyordu. Gözlerini başka tarafa çeviriyordu. Onu okumaktan korkuyordu, utanıyordu...

Rüzgârlı vadiye Rezzanın o zamana kadar görmediği mor renkli acaip bir akşam inerken kulübeden çıktılar. Katırların sırtında otele dönerlerken genç kadın evlendiği gündenberi ilk defa pek ziyade geç kaldığını düşündü. Erikli yaylaya çıktıkları zaman «demir kazık yıldızı» yanmştı. Katırlar yanyana yürüyordu. Vamık Vanda aşktan bahsediyordu:

— Yaşamanın tek işareti aşktır. Aşksız yaşanmış bir günü saymamalı... Zaten o yaşanmış değildir ki... Hayatı kristal bir bardak içinde buzlu su gibi bir hamlede içmeği düşün bir kere... Ve katırların sırtında yamacı döndükleri vakit otelin ışıklı pencereleri göründü.

Rezzan:

— Çok... çok geç kaldık!..

Diyerek hayvanı harekete getirdi.

★

İki gün sonra bu sefer Vamık Vanda İstanbula indi. Ondan sonra daima aynı hal.. iki erkek sıra ile İstanbula inmeğe başladılar. Ve bu münavebedeki intizam da şaşılacak bir halde idi. Erkekler İstanbula indikleri zaman daima son vapurla dönüyorlardı.

O gece otelde bir nişan merasimi vardı. Bunun için alt salondan, hemen bütün otel halkı, tekmil müşteriler ve İstanbuldan gelen davetliler sabaha kadar eğleneceklerdi.

Rezzan erkenden odasına çekildi. Mehtap odanın balkonunu aydınlatıyor.. Kocasile burada karşılıklı sigara içmek istiyordu. Fakat Ferhat onun yanına oturduğu bir sırada elini tutarak:

— Rezzan... dedi, otelde herkes sabahlara kadar eğlenirken sen burada mı kalacaksın?..

— Devam edecek —

KUREYŞ BAKİRESİ

H. Osmanın şehadeti ve onu takip eden kanlı vakalar — İmamı Alinin halifeliği ve o sırada vuku bulan büyük savaşlar — Bütün bu hâdiseler arasında kalpleri titreten heyecanlı bir aşk macerası.

Üç renkli enfes bir kapak içinde büyük bir itina ile basılan bu eser: 200 kuruştur.

Yeni çıktı. Her yerde arayınız.

Çıkaran:

H. TAHSİN ONUK

Ahmet Saidoğlu Kitabevi

İstanbul: Cağaloğlu yokuşu, No. 17/1

Muhittin Bürün

Tüccar Terzi

Diploma

Londra-Frankfurt

Galata Haracı Sok. No 11-31

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN Necati

Yedir

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını minimizlere mutlaka yediriniz. Takliltlerini almayınız.

Bahçekapı Salih Necati

Necati ismine dikkat!..

7000 SENE EVVEL

Meşur âlimlerden Dr. Huber, biranın tarihi hakkında yazdığı bir eserde, milâttan 5-6000 sene kadar evvel başlıyan Keldanî medeniyetinde biranın büyük bir yeri olduğunu söylemektedir. Bazan yalnız arpadan, bazan da arpa ve baharattan imal edilen biranın kadınlar ve işçiler tarafından çok içildiğini yine bu âlim anlatmaktadır. Yapılan bir hafriyatta bulunan on mezarın, bira imalâtını gösteren kabartmalarla tezyin edildiği ve kabartmalar yanyana getirilince imalâtın bariz bir surette görüldüğü de aynı âlim tarafından nakledilmektedir.

OOO

BU GÜN İÇİLEN BİRANIN 7000 ŞENELİK MAZİSİ VARDIR

Bira besler, serinletir, neşe verir

ADEMİ İKTİDAR

ve bel gevşekliğine karşı

HORMOBIN

Her eczanede bulunur. P. K. 1253. Reçete ile satılır.

GRİPİN

BAŞ, DİŞ, NEZLE, GRİP

Nevralji, Kırıklık Romatizma ve Bütün Ağrılarınızı Derhal Keser. İcabında üç Kaşe Alabilirsiniz.

Takliltlerinden sakınınız.

TARİHTEN ÇİZGİLER

SARAY SALONLARINDA BİNİCİLİK TALİMİ

Şehzade — Ben kılıcı havada üç kere sallayınca sen de sıçra.. koş!..
Bendegân — Efendi hazretleri tırıs mı istersiniz rahvan mı?
Şehzade — Şaha da kalksın! Mânia da atlasın!
Kalfalar — Arslanımıza kırkbir kere maşallah! Aman ne güzel biniyorlar, ne güzel kılıç sallıyorlar!
» — Ağa efendi hiç koşamıyor.. Efendi hazretleri üzülecekler! Ben olsam havada bile uçarım!

FAZLA ŞİŞMANLIĞA KARŞI

RADYOKARBON

TABLETLERI

Mide ve barsakların muntazam çalışmasını temin eder.

Bütün eczanelerde bulunur.

Umumî Neşriyat Müdürü: E. R. Uzman. Basıldığı yer: Ahmet Sait Matbaası